

Igor Kolarov

Dvanaesto more

■ Laguna ■

Copyright © 2004 Igor Kolarov

Copyright © 2015 Laguna

Kupovinom knjige sa FSC oznakom
pomažete razvoj projekta odgovornog
korišćenja šumskih resursa širom sveta.

SW-COC-001767

© 1996 Forest Stewardship Council A.C.

Nevidljiva harmonija jača je od vidljive.

Heraklit

-1.

Ang-E Sol je rekao:

*Svaka priča počinje mnogo pre
svog početka.*

*I kad jednom počne,
više se ne završava.*

Zapamti to.

0.

Kia Sibin je imala dvanaest godina i bila je luda. Tačnije rečeno, svi su mislili da je luda. Imala je dugu kosu koju nikada nikome nije pokazala, nosila je dugačku crnu suknju i dedine predratne cokule.

Bila je čudna, u to nema sumnje.

Sakupljala je figurice divljih životinja.
Od porcelana.

1.

– Sve tvoje životinje liče pomalo na tebe – rekla joj je Simona.

Kia je svoju porcelansku zbirku čuvala zaključanu u starom drvenom kovčegu ispod prozora. Ključ je nosila na vunenoj ogrlici oko vrata.

Među najlepše primerke spadali su divlji vepar iz oblasti Romintena, troma i sklupčana južnoamerička anakonda, zdepasti hipopotamus koji namiguje, panter lenjivac, čak i dva kentaura koji, kada se postave jedan naspram drugog, izgledaju kao da živo razgovaraju o nečemu što se nikog ne tiče.

Bo, Potrčko, Kralj Srce, Kralj Tref, Loptica, Maks, Princ... to su bila imena životinja.

I svaka od njih imala je svoju priču.

2.

Ipak, najlepša je bila figurica bezimenog sibirskog tigra.

– Tužan je. I zato je stvarniji od ostalih.

Nalazio se na polici iznad kreveta. Kia ga nikad nije zaključavala.

Sibirski tigar je ležao podignute glave, zalepljen na okruglasto stakleno postolje. Pored njega se nalazio deo izlomljene noge sa šapom, ali taj drugi tigar je nestao.

Kia je ovu porcelansku figuricu dobila od svoje bake Gospođe Flo, za osmi rođendan.

U rođendanskoj čestitki je pisalo:

Ne znam kako da ti objasnim stvari u vezi s ovim tigrom. Jednog dana poštar je zazvonio na moja vrata i predao mi paket. Nikad nisam saznala ko mi ga je poslao. Ali svejedno. Lep je, zar ne? Želim da ga imaš. Verujem da će i tebi ovo biti čudno, baš kao što je bilo meni: jedan prisutan i jedan odsutan tigar.

3.

Gospođa Flo je oduvek bila svojeglava i nepredvidiva.

Nekoliko godina pre Kiinog osmog rođendana prodala je sve što je mogla da proda, zapakovala ostatak stvari u dva izlizana kofera i otišla da živi u malom gradu na jugu.

Rastojanje između Kie i Gospođe Flo iznosilo je oko sto pedeset hiljada metara, ali to je bilo beznačajno.

Volele su se.

4.

Kia sa svojim roditeljima nije imala ama baš nikakvih problema.

Bili su to pristojni i dobri ljudi. Obožavali su Kiu. Kad je napunila četiri godine, uvideli su da je... pa, drugačija. I odmah im je postalo jasno da tu ništa ne mogu da urade. Bila je ograđena visokim i neprobojnim zidovima tišine. U gomili dece uvek biste prvo nju zapazili, ma koliko da se krila.

Takva je bila.

Kia je sa mamom i tatom stanovala u potkrovlju, u malom stanu koji je mirisao na planinske borove pored nekog jezera.